

en gal Procent, naar man skal afgøre, hvor stor en Procent Militærudgifterne udgøre af de samlede Statsindtægter. Men endnu værre bliver det, naar man opgør Militærudgifterne for højt, for saa virker det paa begge Sider. I den Udtalelse, den højtærede Minister har rettet i, blev der, saa vidt jeg erindrer, kun staaende, at de svenske Pensioner ikke vare medregnede — der stod vist for Resten fejlagtig de norske —, og det er rigtigt, at de svenske Pensioner ere ikke medregnede, men derimod er i Sverige medregnet Udgifterne til Indkvartering og Udskrivningsvæsen og det, uagtet disse Udgifter ere opførte paa de svenske Militærbudgetter med Navne, som ganske svare til, hvad de paagældende Udgifter kaldes paa Dansk. Der staaar paa „Fjärde hufvudtiteln“, som omhandler Militærudgifterne, 1,205,942 Kr. til „Inkvarteringskostnader“. De ere ikke medregnede i Danmark, men de ere medregnede i Sverige. Og der staaar paa „Fjärde hufvudtiteln“, „De värnpliktiges inskrifning“, at „rullföringsväsendet“ paa Fastlandet — det er altsaa ganske svarende til det danske Lægdsvæsen — beregnedes til 181,300 Kr. og „rullföringsväsendet“ paa Gottland til 13,000 Kr. Til „färdkostnader“ beregnes 575,000 Kr. Det vil sige, at vi her have Militærudgifter til et Beløb af ca. 2 Mill. Kr., som ere medregnede for Sveriges Vedkommende, men som ikke ere medregnede for Danmarks.

Militærtabellerne angive de danske Militærudgifter til at være 3½ Mill. Kr. større end de norske, medens de i Virkeligheden ere næsten 7 Mill. Kr. større end de norske, og Militærtabellerne ansætte de svenske Statsindtægter meget for lavt, paa viselig et Beløb af 15—20 Mill. Kr. for lavt, og de svenske Militærudgifter i Forhold til de danske bevislig for højt til et Beløb af et Par Mill. Kr. Men det er jo klart, at et Argument til Fordel for Officerslønningerne, som er bygget paa et saa rav pinende, hvinende galt Papir som dette, er uden Værdi. Og naar man ikke vil støtte sin Afstemning til Fordel for Officerslønningerne paa Indholdet af dette Dokument, tillader jeg mig nu at gentage det Spørgsmaal, jeg rettede til det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) ved dette Forslags anden Behandling: Hvorfor

i al Verden vil man da nu gaa med til at gennemføre et Forslag, som man nægtede den afgaaede Krigsminister Madsen at gennemføre, den Gang han anmodede derom? Det fik jeg ikke Svar paa, og det længes jeg efter at faa Svar paa. Det er dog højest ejendommeligt for Vælgerne at iagttage, at i Samlingen 1903—04 kunde Krigsminister Madsen ikke faa et Lovforslag som det foreliggende gennemført, da vilde man af saglige Grunde ikke gennemføre et saadant Forslag, men naar den nuværende Forsvarsminister spiller op til Dans, saa ere Benene lette for det højtærede Flertal, saa ville de allesammen springe Dansen.

I Sommer hed det sig rundt omkring paa Vælgermøderne: Lad os nu se, om det bliver til noget med disse Officerslønninger; og det er ingen Overdrivelse at sige, at en meget stor Del af det danske Vælgerfolk, især de jydsk Vælgere, stillede sig med en vis Mistænksomhed overfor Paastanden om, at det skulde gaa saa galt, at den højtærede nuværende Konseilspræsident og Forsvarsminister virkelig vilde forelægge denne Rigsdag et Forslag af denne Beskaffenhed, og endnu mere tvivlede de om, at der skulde være et Flertal i dette Ting, som sluttede sig om den højtærede Forsvarsminister for at gennemføre et saadant Forslag. Men hvordan tror man da, at Vælgerne ville stille sig overfor de Rigsdagsmænd, der alligevel gøre det? Der venter dem sikkert en meget haard og ond Skæbne — den, jeg for Resten af et godt Hjerte under dem —, og det er saamænd ikke mere, end de have fortjent, for med mindre Overbevisning kunde i Sandhed Folkerepræsentanter ikke optræde. Jeg er ganske overbevist om, at ligesom det ærede Medlem for Ribe (Busk) ikke saglig set er stemt for disse Forslag, saaledes er ogsaa den allerstørste Part af det Flertal, som samles i Reformpartiet om den højtærede Forsvarsminister, i Virkeligheden saglig set Modstandere af det her foreliggende Forslag, men de følge ham af politiske Grunde, og fordi de have bundet sig til ham. Men det er de Herrens grundlovmæssige Pligt i deres Afstemninger alene at rette sig efter deres saglige Overbevisning, og Vælgerne ville sikkert ogsaa gøre et smukt Regnestykke